

Bạn trai hiền lành bỗng biến thành 'quái vật' khi say rượu

Hình ảnh anh lúc say và những lời kể của người bạn vẫn lớn vồn trong tâm trí tôi.

Tôi 29 tuổi, anh 30, quen nhau được hơn một năm, lúc nào anh cũng đối xử với tôi rất tốt. Anh đẹp trai, ga lăng, thường rủ tôi đi xem phim, ăn nhà hàng, mỗi lần đi chơi đều chu đáo, quan tâm đến tôi từng chút một. Anh sống cùng người mẹ 68 tuổi và luôn dành sự chăm sóc tận tụy cho bà. Anh hay mua thuốc, nấu ăn, thường xuyên kiểm tra sức khỏe mẹ khiến tôi cảm thấy rất an tâm về anh. Tưởng rằng mình đã gặp được người hoàn hảo, nhưng rồi sự việc xảy ra cách đây hơn một tuần khiến tôi sốc và sợ hãi đến bây giờ.

Hôm đó, anh rủ tôi đến nhà bạn nhậu cùng nhóm bạn thân của anh. Tôi không thoải mái lắm nhưng vẫn chiều theo ý anh. Buổi nhậu có năm người, chỉ có tôi là nữ. Lúc đầu không khí rất vui vẻ, cả nhóm cùng trò chuyện và uống khá nhiều. Đến khoảng 10 giờ, một người hàng xóm đến phàn nàn rằng chúng tôi quá ồn ào, gây ảnh hưởng đến nhà anh ấy. Trước khi tôi kịp phản ứng, bạn trai đứng bật dậy, lớn tiếng với người hàng xóm: "Mày thích ý kiến gì không?". Mùi rượu nồng nặc bốc lên từ người anh, tôi cố kéo anh lại, nhưng anh có vẻ càng nóng giận hơn.

Người hàng xóm tiếp tục trách móc chúng tôi là vô ý thức. Ánh mắt bạn trai tôi lúc ấy dần trở nên giận dữ, như sẵn sàng bùng nổ bất cứ lúc nào. Bất ngờ, anh chạy xuống bếp, cầm một con dao lao ra ngoài dí người hàng xóm và hét lớn: "Mày muốn nhìn gì hả, thằng kia?". Lúc đó tôi thực sự hoảng loạn. Tôi và những người bạn vội vã lao vào can ngăn, giữ chặt anh, còn người hàng xóm sợ hãi chạy biến vào nhà. Cả khu phố đều chứng kiến cảnh tượng ấy. Tôi mắng anh về một mình đi, tôi bắt xe ôm về. Tối đó, tôi trằn trọc mãi, hình ảnh anh lúc ấy cứ ám ảnh trong đầu khiến tôi không thể nào ngủ nổi.

Chiều hôm sau, anh nhắn tin xin lỗi và hẹn gặp tôi ở công viên. Dù vẫn còn hoang mang, tôi đồng ý gặp anh nhưng đi với tâm lý cảnh giác. Chúng tôi ngồi xuống, anh mở lời trước: "Tối qua anh say. Anh biết mình hư lắm, anh xin lỗi em về điều đó", rồi nhẹ nhàng ôm tôi vào lòng. Trong khoảnh khắc ấy, tôi thấy lòng mình dịu đi đôi chút như đang cố thuyết phục bản thân chấp nhận lời xin lỗi này.

Vài ngày sau, tôi tìm cách liên lạc với một người bạn của anh trong buổi nhậu hôm ấy qua

mạng xã hội, mong muốn hiểu rõ hơn về anh. Người bạn này kể rằng bạn trai tôi rất hiền lành khi tỉnh táo, nhưng mỗi khi say, anh như trở thành một con “quái vật” thực sự. Anh ấy nhấn mạnh rằng trong ba lần nhậu cùng bạn trai tôi, hai lần xảy ra sự cố. Lần đầu, anh say đến mức đòi bẻ cổ một người bạn vì tranh cãi, khiến cả nhóm phải can ngăn. Lần thứ hai thì không có vấn đề gì. Lần thứ ba chính là sự việc đáng sợ đêm đó. Tôi chia sẻ rằng, anh chỉ trở nên như một “con quái vật” khi có hơi men, nên hy vọng từ nay, mọi người hạn chế rủ rê anh vào những buổi nhậu nhẹt nữa. Người bạn đó nghe tôi nói và liền đồng ý ngay, hứa sẽ cố gắng tránh để anh bị cuốn vào những cuộc nhậu nhẹt.

Những ngày sau đó, anh vẫn chở tôi đi chơi bình thường, chăm sóc tôi chu đáo và tuyệt đối không nhắc đến rượu chè nữa. Công việc và cuộc sống của anh vẫn diễn ra bình thường. Anh thậm chí còn đưa tôi về nhà gặp mẹ anh, ăn bữa cơm gia đình ấm cúng, rồi tiện thể mua thêm thuốc và đồ ăn cho bà. Tôi thấy anh thực sự thương mẹ mình, chăm sóc bà từng chút một khiến tôi không khỏi động lòng.

Dù vậy, nỗi ám ảnh vẫn chưa thực sự tan biến. Hình ảnh anh lúc say và những lời kể của người bạn vẫn lớn vồn trong tâm trí tôi. Một phần trong tôi muốn tin tưởng và cho anh cơ hội, còn một phần lại sợ hãi những gì có thể xảy ra nếu cơn say khác lại kéo anh về con người đáng sợ ấy. Tôi thấy mình rơi vào tình thế khó xử. Mong sẽ có ai đó giúp tôi nhìn ra được con đường đúng đắn cho mình.

Cẩm Nhung